

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VI. Injuriæ Christo illatæ in domo Caiphæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

tres, vacua non redibis. Vincis invincibilem, ligas omnipotentem, inclinas Filium Virginis, cœlum aperis, fugas diabolum. Fateor, sum reus mortis, quia sum peccator: tu reus es mortis, quia peccatorum es Salvator. Ergo morieris tu Domine cœli, ut vivam ego vermiculus terræ? sed antequam pro me iustè reo, tu innocenter reus, mortem oppetas, ego innumerabilium criminum reus, vincētis manibus & pedibus, perfusus lachrymis, confusus pudore, contrito corde, pœnitenti animo, coram te, qui pro me in Concilio iniquitatis pronuntiatu es reus, supplex accedo, & mœstâ voce hoc mœstum carmen occino, cum Sponsa tua, Matre mea Ecclesia: Ingemisco tanquam reus, culpâ rubet vultus meus, supplicanti parce DEVS.

§. VI.

Injuria Christo illata in domo Caipha.

SI unquam mirum fuit, non fuisse turbata elementa omnia, terrarum fabricam, cœlorum machinam, totamque rerum universitatis molem, in antiquum devoluta non fuisse chaos, tunc fuit: cum illud spectaculum in domo Caiphae exhibebatur, ad quod ipsa expallecebat Audacia, metuebat Timor, trepidabat Impudentia, horrebat Crudelitas. Quidquid potes fandi, vel nefandi ad ignominiam, & opprobrium, & ludibrium non tantum animo concipere: sed fingere, audacter cogita; minus erit, quam hic fuerit perpeffus Christus. Unde audet D. Chrysoftomus dicere, nocte illa patefacta fuisse Inferorum claustra, ipsumque Luciferum cum omnibus omnino ad unum usque dæmonibus,

fractis vinculis, ac repagulis Jerosolymam con-
volasse, ac Judæos omnes, & Romanos inva-
sisse, ac illorum corpora obsedisse, ut ita per il-
los, omne suum diu conclusum odium, invidi-
am, rabiem, iracundiam, furorem in unum
Christum effunderent. Erat itaque tunc domus
Caiphæ, facies quædam gehennæ: singuli Ju-
dæi, diaboli erant ministri: quot carnifices,
tot in humana figura dæmones. In medio illo-
rum monstrorum sedet is, qui medius est inter
Patrem & Spiritum sanctum. Illa ipsa nocte, &
tempore jacebat oscitans & stertens inter cygne-
as plumas arrogans Rex Herodes; altè dormie-
bat impius idololatra Pilatus; quiescebat in mol-
li throno profanus Sacerdos Annas, & sacrile-
gus Pontifex Caiphas: denique tot putida scor-
ta, adulteri, ebriosi, impii, barbari, DEI ho-
stes, indulgebant sopori, & quieti: solus DEI Fi-
lius, toto quiescente mundo, vigilat, vexatur,
cæditur, vellicatur, conspuitur, conspurcatur. Ille
jacet in fœdissimo specu, quasi esset teterrima
totius orbis sentina, ad quam omnes sordes, &
fæces affluere deberent. Sed quid de hisce scri-
bant Evangelistæ, audiamus. Sic paucis D. Mar-
cus:

Mar. 14.

65.

Matt. 26.

67.

*Et cœperunt quidam conspuere eum, & velare faci-
em ejus. Plura D. Matthæus: Tunc expuerunt in faci-
em ejus, & colaphis eum ceciderunt; alij autem palmas
in faciem ejus dederunt dicentes: Prophetizet nobis Chri-
ste, quis te percussit?*

Vix iniqui Judices pronuntiaverant ex folio
Iniquitatis, Auctorem vitæ, reum esse mortis.
cum eum barbari satellites ex concilio abduxe-
runt in angulum abjectissimum, in tenebrico-
sum & subterraneum antrum, quo totius domus
sordes

sordes congeriebantur. Convocarunt itaque selectissimos quosque ex tota Judæorum facie, scurras, & impudentissimos nebulones, omnes insigni odio Christi inflammatos. Ponitur hic Dominus gloriæ, velut scopus ignominie, in quem ex imis visceribus, flava, & atra phlegmata; ex manibus verbera, & colaphos; ex linguis contumelias, & blasphemias; ex corde odii & furoris spicula diaboli satellites ejaculentur. Sed quia lux mundi lucens adhuc omnibus qui in domo erant, perstringebat illos filios tenebrarum fulgore suæ majestatis, quæ in vultu emicabat, ponunt eam sub modio, dum linteo sordido, & camini fuligine obsito velant faciem ejus. O peccator! jam licet impunè peccare, jam tutò dixeris cum Susannæ senibus: *Ecce ostia pomarum clausa sunt, nemo nos videt.* Ecce oculi Domini clausi sunt: ecce facies Christi velata est, nemo nos videt. Eja Juvenis esto jam gnaviter impudens, curre per circumlicentiæ, laxa fræna impudentiæ, comede, bibe, epulare: invita tuos affeclas, & dic modò cum illis cosmophilis: *Venite: fruamur bonis quæ sunt, nemo nos videt.*

Quid metuitis caufidici? farcite crumenas, emungite pecunias, affligite viduas, opprimite pupillos, & orphanos; per fas, & nefas quascunque defendite causas iniquas: dic, quid times? *Opprimamus pauperem justum, & non parcamus vidua, nemo nos videt.* Agite Judices, admittite munera, corrumpite judicia, evertite leges, pervertite legum statuta: dicite impavidè: *Veni nobiscum, insidiemur sanguini, abscondamus tendicula contra insontem frustra nemo vos videt.* Erras peccator, Christus, dum velata est ei facies, est quidem Deus absconditus, sed qui videt in abscondito: imò qui & novit

DEUM
non vi-
dere
peccata
stulte
sibi per-
suadent
peccato-
res.

Daniel

13. 20.

Sap. 2. 6.

Ibid. 10.

Prov. I. 11.

Isa. 45.

abscon- 14.

- Matt. 6. 6.** *abscondita cordis.* Vox illa detestanda Politicorum est: *Nubes latibulum ejus, nec nostra considerat, & circa cardines cœli perambulat.* Doctrina illa est Machiavelli: *Quid enim novit Dominus, & quasi per caliginem judicat?* Hoc sentire, est velare faciem Christi. Doctrina Christianorum est: *Oculi Domini contemplantur bonos, & malos: ut malis inferat supplicia, bonis conferat præmia.* Sed velatâ jam Christi facie, quasi nullus esset, quæ eos videret, nihil non ceperunt in eum audere. Itaque illi impudorati sycophantæ, jam ebrii, & tumulenti ex imis visceribus, toto conatu educta crassa, & purulenta sputa, & fœculenta phlegmata conjiciunt nunc in frontem, nunc in genas, nunc (horresco referens) in os illud sacrosanctum: illic admotis spurcissimis labris gravem spiritum exhalant, & crapulam eructant. Alii vellicant aures, illi percutiunt genas, isti cædunt frontem, quidam evelunt capillos, hi trudunt pedibus: quasi idè Filius DEI venisset in mundum, ut esset ludibrium, & odium totius mundi. O Pater, cur modo non audimus illa verba, *Pœnitet me fecisse hominem; cur non modò, si unquam, tactus dolore cordis intrinsicus, minaris: Delebo omnem hominem, quem creavi, & faciet terra?* Sed unus, qui patiebatur, pro omnibus loquebatur, Christus: & cum alii in eum eructando conjicerent fœda sputa, cor Christi eructabat verba bona, dicens clamoso corde Patri volenti delere omnem substantiam: Pater, sine modò, sic decet nos implere omnem justitiam, ut impleantur scripturæ: *Quia misericordia Domini plena est terra.* Ita plus flectebat Patris Justitiam ad parcendum Christi unius patientia, quam irritabat ad puniendum hominum omnium malitia. Sed ut rei hujus indignitatem rectè expendatis,

Pf. 43. 22.
Iob. 24. 14.
Ibid.
Prov. 15. 5.

Gen. 6. 7.

Pf. 32. 5.

**Christi
facies**

datis, ite & interrogate invictos illos Christi pu- clare vi-
 giles, qui cruces, rotas, sartagines, vincula, cata- sa, feli-
 stas, flagella, scorpiones, & tormenta prope infi- citatis
 mita, pertulere? quærite à Virginibus, quæ DEO est ver-
 tantâ contra concupiscentias luctâ illibatam pu- tex.
 dicitiam consecrârunt : sciscitami à viris reli-
 giosis, qui reliquerunt domum, & patrem & ma-
 trem, & bona omnia fortuna; hos omnes inquam
 interrogate, quid sibi jam postulent in merce-
 dem? petite & à novem Angelorum choris, à bea-
 tis mentibus, quid sibi optent ad fœlicitatem ;
 petite quin etiam à dæmonibus, quid si illis fas
 esset devovere, quid sibi vellent ad salutem, om-
 nes & in cœlo Angeli, & in terra homines, & sub
 terra dæmones, hoc unum peterent à Christo, ut
 summum suum bonum, quod petebat David :
Ostende faciem tuam. Quid tum erit; & salvi erimus. *Pf. 79. 4.*
 Satis est ad nostram salutem, videre Christi faci-
 em. Facies illa est centrum Amoris, est simula-
 crum omnis pulchritudinis, est theatrum, in quo
 quicquid est optabile, & bonum, apparet, Reli-
 qua omnia absconde; satis est si ostendas faciem
 tuam. Una est vox, quam extorquet timor: *Ne aver-* *Pf. 26. 9.*
tas faciem tuam à me. Una est vox, quam elicit
 Amor: *Ostende faciem tuam.* Tunc dicam, quod
 Philippus, cum diceret: *Domine ostende nobis Patrem,* *Ioan. 14.*
& sufficit nobis: ita ostende faciem tuam & sufficit
 mihi: quia ultra, quod velim, & optem, superest
 nihil: cum in uno habeam omnia ad salutem, &
 fœlicitatem: poteroque visâ tuâ facie meritò
 pronuntiare verba illa: *Vidi DEVM facie ad faciem,* *Gen. 32.*
& salva facta est anima mea. *20.*